

Kérek szépen még herbateát!

2019 november 12. Flag

Szöveg méret

Mentés

-
-
-

• [0](#)

5

Átlag: 5 (1 szavazat)

Mérték

Szentesi Zöldi László ismét letette a névjegyét!

Amikor borús az ég, és sötétbe burkolózik a világ, akkor szoktam sétálni. Mit tegyek, ilyen vagyok, más otthon issza a herbateát, én pedig magányosan rovom az utcákat, hogy elrendezzem a gondolataimat.

És akkor megláttam ?t. Az Egyszeri Embert. Vidáman szökdécselt el?ttem, látszott, hogy mindjárt kirúgja a ház oldalát jókedvében. Kérdeznem se kellett, csak úgy ömlött bel?le a szó.

– Hogy és mint, kedves író úr? Képzelve, nagy változások lesznek! Ami eddig volt, annak vége, és valami új jön. Na, persze, éppen az ideje a váltásnak, nem gondolja?

Szomorúan lehajtottam a fejem, mert azt hittem, ezen már régen túl vagyunk. Nem voltunk túl.

– Nem hiszek a forradalmi változásokban – feleltem óvatosan. – Belső változások nélkül minden csak álságos kísérlet. Nekünk, magunknak kell feln?nünk a feladatainkhoz, különben a történelem elsüvít a fejünk fölött.

Láttam rajta, hogy ez a süvítés kicsit sok neki. Hogy nem érti. Igaz, modoros és kényszeredett mondat, de mi, írók már csak ilyenek vagyunk, muszáj valami süvít?set mondanunk.

– Nem oda Buda – felelte az Egyszeri Ember és szélesen elvigyorodott. – Maga megbukott. És magával együtt egy egész nemzedék: magára már nincs szükségünk. Új szelek nyögetik a modern, klímavédelem alá vett magyar fákat. És itt maguknak már nem osztottak lapot.

– Ez világos – mondtam, és gondosan ügyeltem, hogy szabatosan fejezzem ki magam, hogy a szavak értelme nagyjából fedje egymást abban a két galaktikában, amelynek most metszéspontját keressük mi itt ketten. – Csak bátorodom megkérdezni, hogy ha mi megyünk, mert mennünk kell, ki áll a helyünkre? A kedves fiatalok, akik egyetemi diplomával is alig tudnak írni-olvasni? Akik egész álló nap a kibaszott telefonjaikat nyomkodják, akiknek gerincsorvadásuk van a szent fétisztárgy el?tti görnyedés miatt? ?k jönnek majd, a boldog tudatlanok? A semmihez nem ért?, semmit megmérni nem tudó, konzumidióta, kimosott agyúak? A markukat tartó, ócska prolik, aki dolgozni nem szeretnek, és fej?stehének nézik az államot? Az irigy disznók korszaka következik?

Beszélget?ársam dacosan felemelte a fejét.

– Jöjjön, akinek jönnie kell! Nem az a lényeg, hogy ki jön, és mit tud, vagy nem tud. A lényeg, hogy maguk takarodjanak innen! Az ósdi álmaikkal, a fásasztó, cikornyás stílusukkal, a m?veltségükkel! Takarodjanak a fenébe! A nép döntött, és a nép szava szent!

Nagyon fáradtnak éreztem magam. És arra gondoltam, milyen jó volna otthon herbateát inni.

– Legyen így – mondtam, és az Egyszeri Ember szemébe néztem. – Maga elrontotta a közös játékot, de nincs harag. Hiszen pusztán az ösztönei vezetnek, gondolkodásra képtelen. De – hogy Pierre-t idézzem a Megáll az id?b?l – azt a kis tüskét még beszúrom magának, hogy bár forradalomról fecseg itt, igazából magát bünteti, nem engem, minket. Nekünk nagyjából mindegy. Az életünk nagy részét leéltük, van hátra húsz, talán huszonöt évünk. Szép életünk volt. És most is az lesz, maga nélkül: ha félre kell állni, félreállok én. Sok is volt ebb?l a küzdelemb?l. Csakhogy a maga harca most kezd?dik igazán, tudja? De én abban már nem leszek benne. Még ellenfélként sem.

– Mire gondol?

– Arra, hogy amikor majd újra jajgatni fog, mert a forradalom mindig felfalja a gyermekeit, és valami kitért száj behabzsolja magát is, csendben végignézem. És nem segítek. Sem felebaráti szeretetb?l, sem azért, mert mer? véletlenségb?l egy országba születünk. Tudomást sem veszek a bajáról. Higgye el, ez nem szívjóság kérdése, egyszerűen praktikus az ember. Mondjuk ki: egyszerűen nem érdekel, mi van magával.

– Megsért?dött talán?

– Egyáltalán nem. Tudja, az utóbbi években sok Senecát olvastam. Meg ókori szerz?ket. Abból megértettem valamit: a saját lelki békéden, a családon és néhány barátokon kívül istenigazából senki és semmi nem számít. Zárkózz be a birtokodra, egyél sz?l?t a pamlagon, igyál herbateát és kacagj az örök emberi ostobaságon! És ne t?rdj a világ bajával. Ennyit tehetsz, többet nem. A világ úgyis felfalja önmagát, és nem jó az, ha az ember

valakinek a reggelijeként aposztrofálja a saját szerepét. Értéket másképp is lehet teremteni.

– Elfáradt az úr – mondta gúnyosan az Egyszeri Ember.

– Talán inkább ráébredt valamire az úr, és megértette a dolgok lényegét – válaszoltam én.

Azzal elváltunk. Az Egyszeri Ember elment levelezéynelni a forradalmát, én pedig hazaballagtam herbateát inni.

Szentesi Zöldi László - www.888.hu

Tisztelt olvasók!

Legyenek olyan kedvesek és támogassák "lájkkukkal" a **Flag Polgári Magazin** Twitter oldalát a következő címen: <https://twitter.com/syracuse73>.

illetve a Facebook oldalát pedig az alábbi címen: <https://www.facebook.com/flagmagazin>

- Minden "lájk számít, segíti a magazin m?ködését!

Köszönettel és barátsággal!

www.flagmagazin.hu

Ajánló